ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Της **Αντας Ψαρρά**

Φαίνεται ότι εκτός από το εθνικά «ευαίσθητο» θέμα της Θράκης, και πέρα από το προσφιλές μιντιακό πολιτικό παιχνίδι σε ό,τι αφορά τα λάθη του ΣΥΡΙΖΑ, αυτήν τη φορά είχαμε τρία σε ένα:Θράκη, ΣΥΡΙΖΑ και γυναίκα. Ούτε καινούργιο είναι αυτό, ούτε βέβαια και πρωτάκουστο. Οταν το 2006 ο Γιώργος Παπανδρέου είχε επιλέξει την κυρία Καρά Χασάν, καθημερινά προέκυπταν και νέα επιχειρήματα για να καταγγελθεί η επιλογή του να ορίσει ως υποψήφια υπερνομάρχη μια γυναίκα από τη μειονότητα της Θράκης. Από τον Γιώργο Καρατζαφέρη και την ακροδεξιά μέχρι μητροπολίτες και προβεβλημένα στελέχη της Ν.Δ., όλοι έσκιζαν τις φουστανέλες τους.

Μπαράζ επιθέσεων είχε δεχτεί τότε η Γκιουλμπεγιάζ Καρά Χασάν, μέχρι που σε εκπομπή τουΤριανταφυλλόπουλου έγινε η «αποκάλυψη» ότι είχε συνυπογράψει τη διεκδίκηση για τη νομιμοποίηση του σωματείου «Τουρκική Ενωση Ξάνθης». Λίγες ημέρες μετά, βέβαια,διαπιστώθηκε ότι και ο νεοδημοκράτης βουλευτής Ιλχάν Αχμέτ ήταν μεταξύ εκείνων που πρωτοστάτησαν για τη δικαστική δικαίωση του σωματείου.
Ακολούθησε γαϊτανάκι αλληλοκατηγοριών για το εθνικό φρόνημα των μειονοτικών υποψηφίων, με διαιτητές και μετρητές εθνικοφροσύνης τούς γνωστούς τηλεπαρουσιαστές.

Ελληνόμετρο

Σήμερα βέβαια έχουμε νέο γύρο ελληνόμετρου, με την υπεράσπιση αυτήν τη φορά της μουσουλμάνας γυναίκας που «πρόδωσε» ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτήν τη φορά, η συγκεκριμένη γυναίκα που δραστηριοποιείται στον εξελληνισμό και στη μόρφωση των Ρομά, βολεύει μέχρι και τις πλέον ακροδεξιές κορόνες. Γιατί άραγε; Γιατί, αντίθετα, το μοναδικό πετυχημένο πρόγραμμα εκπαίδευσης των μουσουλμανοπαίδων υπό την καθοδήγηση της Αννας Φραγκουδάκη και της Θάλειας Δραγώνα λοιδορείται μέχρι σήμερα; Ποια είναι τελικά τα κριτήρια;

Η σημερινή εκπρόσωπος Τύπου της Ν.Δ., Α. Ασημακοπούλου, δεν δίστασε να χαρακτηρίσει

ανιστόρητο και επικίνδυνο τον καθηγητή και αντιπρόεδρο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημήτρη Χριστόπουλο, που μίλησε για το αυτονόητο δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού της κάθε μειονότητας και για το δικαίωμα χρήσης του όρου «τουρκικό» ακόμα και σε ένα σωματείο. Η εκπρόσωπος της Ν.Δ. αγνοεί προφανώς τα ιστορικά στοιχεία του ζητήματος.

Της υπενθυμίζουμε, λοιπόν, ότι ειδικά τα σωματεία με «τουρκικό» προσδιορισμό λειτουργούσαν για 57 χρόνια, από το 1927 που ιδρύθηκε η «Εστία Τουρκικής Νεολαίας Ξάνθης», ώς το 1984.

Μόνο η χούντα επιχείρησε με νόμο του 1972 να απαλείψει τον όρο, αλλά οι σύλλογοι λειτούργησαν κανονικά στη μεταπολίτευση. Μετά την ανακήρυξη του κράτους του Ντενκτάς, η ελληνική κυβέρνηση πήρε το 1984 μέτρα σε βάρος της μειονότητας ως αντίποινα. Ανάμεσά τους ήταν και η διάλυση όσων μειονοτικών σωματείων έφεραν το επίθετο «τουρκικός». Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δικαίωσε φυσικά το σωματείο, άσχετα με την άρνηση των ελληνικών κυβερνήσεων και δικαστηρίων να εφαρμόσουν την απόφαση.

Η πραγματική έκπληξη, όμως, προήλθε χθες από τις δηλώσεις της πρώην υπουργού Εξωτερικών Ντόρας Μπακογιάννη στο ΒΗΜΑ FM. Οχι μόνο μέμφθηκε με τη σειρά της τον Δ. Χριστόπουλο,αλλά ισχυρίστηκε πως η ίδια έχει δώσει μάχες για την κατάργηση της σαρίας και περίπου ότι ο Χριστόπουλος δεν δικαιούται να ομιλεί, ενώ «διατυπώνει απόψεις χειρότερες και από τον πιο ακραίο Τούρκο εθνικιστή».

Απαντώντας ο Δ.Χ. διευκρίνισε την «επικίνδυνη» αναφορά του, λέγοντας ότι «το ελληνικό κράτος με τις πολιτικές που ακολούθησε στη Θράκη έφτιαξε αυτό ακριβώς που απευχόταν, μια μειονότητα η οποία βρήκε πρόσφορο έδαφος στην τουρκική αγκαλιά. Το ελληνικό κράτος αδιακρίτως και εναντίον όλων των μειονοτικών μέχρι το 1990 ακολουθούσε μια ενιαία και κάθετη
γραμμή διακρίσεων, τα λεγόμενα διοικητικά μέτρα, που είχε σαν αποτέλεσμα την ενίσχυση του ρόλου του τουρκικού προξενείου στη Θράκη, την ενίσχυση της τουρκικής επεμβατικής πολιτικής,με αποτέλεσμα ένα μεγάλο κομμάτι της μειονότητας να στραφεί στον τουρκικό εθνικισμό».

Και συνέχισε: «Η κυρία Μπακογιαννη τάχα εργάστηκε για να καταργηθεί η σαρία στην Ελλάδα,το πιο αντιδραστικό σύστημα θρησκευτικής αναφοράς, και παρά ταύτα τίποτα δεν έχει γίνει Σαρία έχουμε και σήμερα μετά από κυβερνήσεις Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ. Οι άνθρωποι που

άφησαν τη μειονότητα βουτηγμένη στη βαθύτατη θρησκευτική και εθνικιστική αντίδραση πάει πολύ να μας λένε ότι εργάστηκαν για να την απελευθερώσουν».

Θυμίζουμε εδώ ότι το 2006, με αφορμή την υποψηφιότητα Καρά Χασάν, η στήλη του Ιού είχε απευθύνει ερώτημα στην τότε υπουργό Εξωτερικών Ντ. Μπακογιάννη για το ζήτημα της κατάργησης του νόμου της σαρίας και η απάντησή της είχε δοθεί μέσω του εκπροσώπου του υπουργείου Εξωτερικών, Γ. Κουμουτσάκου: «Υπάρχουν διάφορες σκέψεις και προτάσεις, οι οποίες μελετώνται. Καμία όμως απόφαση δεν θα ληφθεί ερήμην της τοπικής κοινωνίας». Μόλις το 2010 η Ντόρα Μπακογιάννη διατύπωσε καθαρά την άποψη ότι: «Σήμερα η Ελλάδα είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που εφαρμόζει τη σαρία για τους μουσουλμάνους πολίτες της. [...] Η θλιβερή αυτή πραγματικότητα συνιστά εθνικό όνειδος». Εκεί τελείωσε όμως για ακόμη μία φορά η χαμένη «μάχη» για την κατάργηση της σαρίας.

Υπέρ Ρομά

Εξαιρετικά επίκαιρο ενδιαφέρον για την ξαφνική «υπέρ Ρομά» στάση των εθνικιστικών και όχι μόνο κύκλων έχει ένα έγγραφο του υπουργείου Εξωτερικών του 1996, που ανέφερε ότι: «Ηυπογράμμιση αυτής της “διαφορετικότητας” των τριών ομάδων απορρέει από την επιθυμία μας να αποφύγουμε την απορρόφηση των Πομάκων και των Αθιγγάνων από το τουρκογενές στοιχείο της μειονότητας και την κατ’ αυτόν τον τρόπο δημιουργία μιας συμπαγούς τουρκογενούςμειονότητας».

Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος έγινε χρήση κάθε θεμιτού και αθέμιτου μέσου. Τεράστια ποσά δαπανήθηκαν σε «μελέτες», «προγράμματα», «ινστιτούτα» και «εκδηλώσεις», που μοναδικό στόχο είχαν να κατασκευάσουν μια «πομακική εθνική ταυτότητα». Το ίδιο το έγγραφο διαπιστώνει την αποτυχία της διαφοροποίησης των Πομάκων. Η «προσπάθεια» αντιμετωπίστηκε με εύλογη καχυποψία από εκείνους που μέχρι πριν από λίγο ζούσαν πίσω από τις μπάρες του αποκλεισμού, κυκλοφορώντας με εσωτερικά διαβατήρια.

«Ο νέος στόχος της ελληνικής πολιτικής ήταν η ομάδα των Ρομά της μειονότητας. Οι Ρομά αυτοπροσδιορίζονταν ως εθνική (δηλ. τουρκική) μειονότητα, με τους περισσότερους να δηλώνουν ότι είναι Τούρκοι. Η εθνική ελληνική πολιτική στήθηκε πάνω στην επιμονή να διαχωριστούν απόλυτα οι τρεις διαφορετικές μειονότητες. Αυτό το μεγαλειώδες Εθνικό Σχέδιο απέτυχε παταγωδώς. Ηταν σημαντικό βέβαια το γεγονός ότι για πρώτη φορά αντιμετωπίστηκαν ως Ελληνες πολίτες οι Ρομά της περιοχής (για την ακρίβεια κάποια τμήματά τους), ενώ δαπανώνται σημαντικά ποσά για την εκπαίδευσή τους, έστω επιλεκτικά και με ανορθόδοξους τρόπους» (ΙΟΣ17/7/2006).

Τελικά, άσχετα με το αν ορισμένοι άνθρωποι καλοπροαίρετα ή και όχι διαπιστώνουν την «αδικία» στο πρόσωπο της κυρίας Σουλεϊμάν μετά το λάθος του ΣΥΡΙΖΑ, το βέβαιο είναι ότι στο πρόσωπό της συγκροτήθηκε εναντίον του κόμματος της Αριστεράς άλλο ένα ιδιόμορφο και παράταιρο

Πηγή:efsyn.gr